

საქმე №1ა/გ-26-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

18 იანვარი, 2018 წელი

ქ. თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ
შემდეგი შემადგენლობით:**

**თავმჯდომარე: მზია ლომთათიძე
მოსამართლეები: მარინა ხოლოაშვილი
შორენა ყაველაშვილი**

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა **მსჯავრდებულ ზ-----ის**
შუამდგომლობა - ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის
თაობაზე.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

გურჯაანის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 18 იანვრის განაჩენით
გურჯაანის რაიონული პროკურატურის პროკურორის შუამდგომლობა
დაკმაყოფილდა და დამტკიცდა პროკურორსა და ბრალდებულს შორის დადებული
საპროცესო შეთანხმება, რომლის თანახმადაც:

ზ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 273-ე მუხლის გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 55-ე მუხლის საფუძველზე
ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა საზოგადოებისთვის სასარგებლო
შრომა 100 (ასი) საათის ვადით.

ზ-----ს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“
საქართველოს კანონის თანახმად, **3 (სამი) წლის** ვადით ჩამოერთვა:
სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება; საადვოკატო საქმიანობის უფლება,
პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება,

სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება, პასიური საარჩევნო უფლება, იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვის და ტარების უფლება, საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, ავთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობის და წარმომადგენლობის უფლება.

2018 წლის 8 იანვარს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს შუამდგომლობით მომართა **მსჯავრდებულმა ზ-----მა**, რომელმაც ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო, კერძოდ, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილების საფუძველზე, მოითხოვა გურჯაანის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 18 იანვრის განაჩენის გადასინჯვა და ჩამორთმეული უფლებების აღდგენა.

სააპელაციო პალატამ ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა მსჯავრდებულ ზ-----ის შუამდგომლობის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ წარმოდგენილი შუამდგომლობა უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სსსკ-ის 310-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, განაჩენი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადასინჯება, თუ არსებობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომელმაც არაკონსტიტუციურად ცნო ამ საქმეში გამოყენებული სისხლის სამართლის კანონი.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით, (საქმე - საქართველოს მოქალაქე გივი შანიძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ) საქართველოს კონსტიტუციის მე-16 მუხლთან მიმართებით, არაკონსტიტუციურად იქნა ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლის სიტყვების „ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონოდ მოხმარება“, ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც ითვალისწინებს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას „ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის დანართი №2-ის 92-ე პორიზონტალურ გრაფაში განსაზღვრული ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის მოხმარებისთვის.

ხსენებულის საფუძველზე, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ სადავო ნორმა არაკონსტიტუციურია მისი ბლანკეტურობის გამო. იგი ყოველგვარი გამონაკლისის გარეშე ადგენს სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობას მარიხუანის განმეორებითი მოხმარებისთვის, რაც არაკონსტიტუციურია პიროვნების თავისუფალი განვითარების უფლებასთან მიმართებით. სადავო ნორმით გათვალისწინებული რეგულირება წარმოადგენს ადამიანის პირადი ავტონომიით დაცულ სფეროში არაპროპორციულ ჩარევას და შესაბამისად ეწინააღმდეგება საქართველოს კონსტიტუციის მე-16 მუხლს.

მოცემულ შემთხვევაში, **გურჯაანის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 18**

იანვრის განაჩენით, ზ-----ს მსჯავრი დაედო ნარკოტიკული საშუალება „მარიხუანის“ ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონო მოხმარებისათვის, ჩადენილი ასეთი ქმედებისათვის ადმინისტრაციულსახდელშეფარებული პირის მიერ, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით და სასჯელად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 100 საათის ვადით.

ვინაიდან საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლომ 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით დაადგინა ექიმის დანიშნულების გარეშე, ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის უკანონოდ მოხმარებისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის დაკისრების კონსტიტუციასთან შეუსაბამობა, (იხ. გადაწყვეტილება) **მსჯავრდებული ზ-----ი** უნდა გათავისუფლდეს საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან. რაც შეეხება მსჯავრდებულ ზ-----ისათვის დანიშნულ სასჯელს, პალატა განმარტავს, რომ როგორც კახეთის პრობაციის ბიუროს 2018 წლის 10 იანვრის ცნობის მიხედვით დასტურდება, ზ. პეტრიაშვილმა **გურჯაანის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 18 იანვრის** განაჩენით განსაზღვრული სასჯელის /საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 100 საათის ოდენობით/ მოხდა დაასრულა 2016 წლის 22 თებერვალს. შესაბამისად პალატა არ მსჯელობს ზემოაღნიშნული განაჩენით დანიშნული სასჯელისაგან მსჯავრდებულის განთავისუფლების შესახებ.

ზ-----ს უნდა აღუდგეს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე ჩამორთმეული უფლებები.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე **მსჯავრდებულ ზ-----ის** შუამდგომლობა უნდა დაკმაყოფილდეს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის სსსკ-ის 310-314-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

მსჯავრდებულ ზ-----ის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდეს.

მსჯავრდებული ზ-----ი გათავისუფლდეს გურჯაანის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 18 იანვრის განაჩენით საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან.

მასვე, აღუდგეს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის თანახმად, **3 (სამი) წლით** ჩამორთმეული უფლებები.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

თავმჯდომარე:

მ. ლომთათიძე

მოსამართლეები:

მ. ხოლოაშვილი

შ. ყაველაშვილი